

РЕШЕНИЕ

№ 6542

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7894** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Г. Н., чрез адв. П. К., срещу решение от 17.07.2020 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 111 състав по нахд № 2483/2020 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-029699 от 30.01.2020 г., издадено от началник група СДВР в отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания, както следва: “глоба” в размер на 20 лв., за нарушение на чл. 20, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл. 185 от ЗДвП; лишаване от право на управление на МПС за срок от 2 месеца и глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че в АУАН и в процесното НП не се съдържа посочване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, за да се приеме, че е настъпило ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, както и че е осъществен състав на нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в от ЗДвП. Изложени са доводи, че от събраните от СРС писмени и гласни

доказателства не се установява по категоричен начин извършването на нарушенията по чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. В хода на устните състезания по делото касаторът се представлява от адв. К., която моли съда да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП, алтернативно се иска срокът на наложеното наказание лишаване от право на управление на МПС да бъде намален от 2 месеца на 1 месец. Претендира се присъждане на разноските по делото.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 18.11.2019 г. И. Т. управлявала лек автомобил в [населено място], по [улица] И. С.. От предблоково пространство на бл. 60 към [улица] И. С. К. Н. предприел маневра движение назад с лек автомобил Шкода, рег. [рег.номер на МПС] , вследствие на което настъпил удар между автомобилa, управляван от Н., със задната част в задна дясна броня на управлявания от Т. автомобил. Водачите спрели автомобилите за установяване на последиците от ПТП. Н. отказал на Т. да бъде съставен двустранен протокол. След уведомяване на органите на МВР за настъпилото ПТП от другия участник, касаторът напуснал местопроизшествието с управлявания от него лек автомобил.

Решението е районния съд е постановено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. От събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства и от свидетелските показания на И. Т. се установява, че касаторът е осъществил вмененото му нарушение – поради недостатъчен контрол на ППС е осъществил ПТП с намиращия се зад него автомобил, управляван от свидетеля Т.. Обстоятелството, че касаторът не е контролирал непрекъснато лекия автомобил, който е управлявал, се установява както от докладна записка от 18.11.2019 г. от мл. автоконтрольор при ОПП – СДВР, така и от декларация, саморъчно изготвена и подписана от нарушителя.

Във връзка с възражението в касационната жалба следва да се посочи, че въз основа на установените от въззивния съд факти следва обоснова извод, че в резултат на деянието на Н. е настъпило ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, предизвикало повреда на ППС, управлявано от другия участник.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в от ЗДвП, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Въз основа на приетите от въззивната инстанция доказателства се

установява по категоричен начин, че в разглеждания случай между участниците в ПТП не е било налице съгласие относно обстоятелствата, но касаторът не е уведомил съответната служба за контрол на МВР и е напуснал местопроизшествието, с което е осъществил състав на нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в от ЗДвП.

Съгласно чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. Наложените с процесното НП наказания за нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в от ЗДвП са близки до минималните размери, предвидени със санкционната разпоредба, поради което и съобразно мотивите на районния съд, които изцяло се възприемат от настоящия касационен състав и не следва да се повтарят, са справедливи и не следва да бъдат изменени.

Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираните нарушения и относимите обстоятелства, при които са били извършени. Налице е съответствие между словесното описание на нарушенията и правната им квалификация.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.07.2020 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 111 състав по нахд № 2483/2020 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.